

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Pfv.VII.20.755/2017/7.

A tanács tagjai: Farkas Attila a tanács elnöke
 . Csőke Andrea előadó bíró
 . Gáspár Mónika bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felpepes:

Az I-II. rendű felperesek jogi képviselője: Dr. Hadnagy József ügyvéd

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az I-III. rendű alperesek jogi képviselője: Dr. Kléger Ügyvédi Iroda

A per tárgya: felelősség megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I-II. rendű felperesek

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 17.G.40.787/2012/51.

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 10. Gf.40.408/2015/4-II.

Rendelkező rész

A Kúria a kijavított jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II-III. rendű alperesnek együttesen 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget. Kötelezi az I. rendű felperest, hogy az államnak felhívásra fizessen meg 161.000 (százhatvanegyezer) Ft le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

A II. rendű felperes által le nem rótt 185.400 (száznyolcvanötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati
eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperes az ügyvezetője, a II-III. rendű alperesek a tagjai voltak a **Sz. Kft.-nek** (a továbbiakban: adós). Az adós bérleti szerződést kötött a **M.Ü.-ban** levő egyik üzlethelyiségre az I. rendű felperessel mint tulajdonossal és a **C.P. Kft.** és **G.K. Bt.** bérbeadókkal. Az adós 2008. december 31-et követően nem tett eleget a bérleti díj és egyéb fizetési kötelezettségének. A **C.P. Kft.** a II. rendű felperesre engedményezte az adóssal szembeni 1.697.250 Ft követelését.
- [2] Az adóst a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéleteiben kötelezte az I. rendű felperes javára 1.434.119 Ft és járulékai, a II. rendű felperes javára 1.697.250 Ft és járulékai megfizetésére.
- [3] Az APEH 2010. május 11-én benyújtott kérelmére a bíróság 2010. november 2-án megindította az adós felszámolását, felszámolóként a **R. Kft.-t** rendelve ki. A felszámoló hét hitelező 12.699.434 Ft összegű hitelezői igényét vette nyilvántartásba, melyből az I. rendű felperest összesen 1.625.851 Ft tőke és kamatai, míg a II. rendű felperest 2.406.690 Ft tőke és kamatai követelés illetve meg. Az I. rendű alperes, mint az adós ügyvezetője, nem adta át a felszámolónak az iratokat. A bíróság a felszámolási eljárást - iratok és vagyon hiányában - egyszerűsített módon befejezte, az erről szóló végzés 2012. október 27-én jelent meg a Céglözlönyben.

A felperesek keresete, az alperesek ellenkérelme

- [4] A felperesek 2012. február 28-án előterjesztett keresetükben, melyet utóbb módosítottak - egyebek mellett - másodlagosan a II. és III. rendű alperesek egyetemleges kötelezését kérték az I. rendű felperes részére 1.434.119 Ft és ennek késedelmi kamata, valamint a II. rendű felperes részére 1.697.250 Ft és ennek késedelmi kamata tekintetében a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 50. § (1) és (2) bekezdésére alapítva a keresetüket.
- [5] A II-III. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását. Vitatták, hogy a keresetben előadottak a korlátozott tagi felelősség áttörését eredményező visszaélészerű joggyakorlás megállapítására alapul szolgálhatnak. Önmagában az, hogy a családtagok különböző vállalkozásokat indítanak, melyek sikertelenség folytán megszűnnek, nem alapozza meg annak megállapíthatóságát, hogy a korlátozott felelősséggel visszaéltek volna.

Az elsőfokú- és a másodfokú bíróság határozata

- [6] Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes felelősségét megállapította, s marasztalta a felperesek tőkekövetelése és 2012. július 13-tól számított kamatai vonatkozásában. Ezt meghaladóan a kamatok és a II-III. rendű alperesek tekintetében a felperesek keresetét elutasította.

A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában értékelte a felperes által előadott bizonyítékokat a család tulajdonában állt társaságokra, azok megszűnésére vonatkozóan, s megállapította, a II-III. rendű alperesek tudatos, rosszhiszemű joggyakorlását és egyben felelősségét nem alapozza meg önmagában az a tény, hogy a család tagjaiként több társaság alapításában részt vettek. A rosszhiszemű joggyakorlást alátámasztó többlettényállás hiányában nem találta megalapozottnak a felperesek keresetét.

- [7] A felperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az indokolásban rögzítette, hogy a felperesek csak a II-III. rendű alperesekkel szembeni kereset elutasítását fellebbezték meg. Az ítéletábra szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést levonva utasította el a felperesek II-III. rendű alperesekkel szembeni keresetét.
- [8] Egyebek mellett kifejtette, a Gt. 50. § (1)-(2) bekezdések együttes értelmezéséből az következik, hogy a korlátolt felelősségű társaság tagjának a jogutód nélkül megszűnt társaság ki nem elégített kötelezettségeiért a társaság hitelezőivel szemben korlátlan és egyetemleges felelőssége megállapítására abban az esetben kerülhet sor, ha a tag szándékosan vagy súlyos gondatlansággal oly módon él vissza a társaság elkülönült jogalanyiságából fakadó korlátolt felelősségével, hogy a társaság vagyonát annak rendeltetésével ellentétesen a társaság üzletszerű gazdasági tevékenysége körén kívül eső célra használja fel, így módon csökkentve, illetve teljes egészében elvonva azt, aminek következtében a társasággal szembeni hitelezői követelések kielégítése egészben vagy részben megghiúsul.
- [9] Hangsúlyozta, önmagában a gazdasági társaság legfőbb szervének hatáskörébe tartozó döntések, intézkedések meghozatalának elmulasztása anélkül, hogy közvetlenül a társasági vagyon csökkenését eredményezné, nem alapozza meg a tag Gt. 50. § (1)-(2) bekezdése szerinti felelősségét, így önmagában a tőkepótlási kötelezettség elmulasztása sem értékelhető ilyen tagi felelősséget megalapozó magatartásként.
- [10] Nem volt megállapítható a rendelkezésre álló bizonyítékokból, hogy a II-III. rendű alperesek a saját céljaikra vették volna igénybe az adós pénzeszközeit, és ezzel a társasági vagyont csökkentették volna.
- [11] Okszerű és megalapozott következtetést vont le az elsőfokú bíróság arra vonatkozóan, hogy nem bizonyított, hogy a II-III. rendű alperesek csalárd módon, nem az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatásának szándékával vettek részt az adós és más gazdasági társaságok megalapításában, hanem azért, hogy ily módon a társaságok hitelezőinek rovására vagyoni előnyhöz jussanak.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] Az I-II. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával annak

megállapítását, hogy a II-III. rendű alperesek felelősséggel tartoznak a 12.649.434 Ft ki nem fizetett hitelezői igény miatt, s kérték, a Kúria kötelezze egyetemlegesen őket, hogy az I. rendű felperesnek 1.434.119 Ft és 175.631 Ft tőke és késedelmi kamatait, továbbá a II. rendű felperesnek 1.697.250 Ft és 156.440 Ft tőke és késedelmi kamatait fizessenek meg.

- [13] Állították a Gt. 50. § (1) és (2) bekezdésének a megsértését.
- [14] A felülvizsgálati kérelem indoklásában hivatkoztak a Gt. 141. § (1) bekezdés a) és j) pontjaira és a Gt. 51. § (1) bekezdésére is, és kiemelték, hogy a tagoknak a társasági jogviszonnyal kapcsolatban megvan a felelősségük a hitelezők irányában. Kötelesek lettek volna évente taggyűlést tartani és az ügyvezetői előterjesztés alapján az éves beszámolóról dönten. Álláspontjuk szerint önmagában a II-III. rendű alperesek azon védekezése, hogy csak a nevüket adták a társasághoz és nem vettek részt a működésében, megalapozza a rosszhiszeműségüket. Ha valaki úgy adja nevét egy társaság alapításához, hogy annak működésében a tagokra vonatkozó kötelezettségek keretén belül sem kíván részt venni, a személyével csupán jogalanyiságot biztosít a társaságot ténylegesen működtetők részére, ez önmagában alkalmas annak megállapítására, hogy a tagok rosszhiszeműen visszaéltek a korlátozott felelősségükkel.
- [15] A II-III. rendű alperesek közreműködésének hiánya eredményezte, hogy a társaságot ténylegesen működtető személy az adós mögé bújva halmozhatott fel ki nem fizetett tartozásokat.
- [16] A II-III. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. Hangsúlyozták, hogy a Gt. 50. §-a összhitelezői kereset előterjesztésére nem ad lehetősége, kizárólag az adott felperesre kiható marasztalási kereset terjeszthető elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján.
- [18] A Kúria elsőként rámutat, hogy a felperesek másodlagos keresete csak a Gt. 50. § (1)-(2) bekezdése szerinti marasztalásra irányult, s e körben terjesztették elő az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésüket is. A Pp. 270. § (1) bekezdése és 146. § (1) bekezdése értelmében nincs helye a felülvizsgálati eljárásban a kereset megváltoztatásának.
- [19] A felülvizsgálati eljárás tárgyát ezért kizárólag az képezhette, hogy helytállóan utasította-e el a Gt. 50. § (1)-(2) bekezdése szerinti tagi felelősségen alapuló keresetet a jogerős ítélet.
- [20] A felperesek álláspontja szerint egy korlátozott felelősségű társaságban tulajdonos tag passzív magatartása megalapozza korlátlan felelősségét a társaság hitelezői felé.
- [21] A Kúria nem ért egyet ezzel a jogértelmezéssel.
- [22] A Gt. 50. § (1)-(2) bekezdése a korlátozott felelősség

áttöréséhez - jóllehet példálódzó felsorolást tartalmaz - valójában aktív tagi magatartást feltételez. A korlátozott felelősséggel való visszaélést, a vagyonnal való rendelkezést, a tag tevékenységével a társasági vagyon csökkentését írja elő a felelősség megállapítása feltételeként, melyből következően egy passzív, a tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket nem gyakorló tag korlátlan felelőssége ezen a jogszabályi alapon nem állapítható meg. Helytálló a jogerős ítéletben kifejtett álláspont, mely szerint a tagi korlátozott felelősség áttöréséhez ez nem elegendő. Az ítéletábra által e körben kifejtettekkel a Kúria minden tekintetben egyetért.

- [23] Miután a felperesek maguk sem állították a II-III. rendű alperesek aktív tagi magatartását, felülvizsgálati kérelmük megalapozatlan volt. Ebből következően a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [24] A felperesek felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni a II-III. rendű alperesek felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képviselőjükkel felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg, a becsatolt megállapodásra tekintettel. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése és 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján az I. rendű felperes köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is. A II. rendű felperes teljes személyes költségmentessége miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [25] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg ítéletét.

Budapest, 2018. február 27.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelével: